AMIGOE DI CURAÇAO

Dit blad verschijnt elke Woensdag en Zaterdag
Abonnementsprijs voor het gebiedsdeel
fl. 2.— per kwartaal bij vooruitbetaling.

Redactie: St. Elisabeth's Gasthuis Tel. 292
Administratie: St. Thomas-college Tel. 550
Uitgever: W. J. A. Donders.
Drukkerij van het Vicariaat.

Voor het Buitenland fl. 10.— per jaar
Afzonderlijke nummers fl. 0,10

EEN JUBELJAAR

Het jaar 1939, dat de mensheid bezig is met angst en vrezen te beleven, is ook nog een jubeljaar — dat van de grote **Franse revolutie, die voor 150 jaar heel** Europa in vuur en vlam zette en wier invloed zich zelfs in andere werelddelen deed gevoelen, in het bijzonder in Amerika. En later over de gehele wereld.

Ze maakte een einde aan de feodale maatschappij der middeleeuwen of wat daar nog van restte. Japan heeft in onze dagen getoond, dat het ook mogelijk was zo'n feodale maatschappij onder leiding van boven af om te bouwen zonder dat zo vreselijke rampen ontketend worden en zoveel bloed uitgestort als dat tijdens de Franse revolutie en de daarop volgende revolutie-oorlogen het geval geweest is. Maar in Frankrijk was geen sprake van een ombouw onder leiding van hoger hand, doch namen volksmenners die in handen en lieten zij de straat los om te slopen en te vernietigen — totdat uiteindelijk een dictator, Napoleon, weer orde schiep.

Zonder de mannen der revolutie vrij te pleiten, die in de steden van Frankrijk en later op de slagvelden van Europa het bloed bij beken hebben uitgegoten, is er toch de aandacht op te vestigen, dat de leidende kringen in Frankrijk volkomen gefaald hebben — juist zoals in onze dagen in China — om tijdig de ombouw der volkomen verouderde en uitgeleefde maatschappij ter hand te nemen. **Met als gevolg dat in plaats van ene restauratie ene revolutie het aanschijn aan de nieuwe samenleving gaf.**

De nieuwe maatschappelijke orde was niet meer opgebouwd op het fundament van het christendom. De revolutionnairen waren hun slopingswerk begonnen onder de kreet „ni Dieu ni maître", geen God **en geen meester, en Napoleon heeft hierop wel ene reactie gebracht, maar de grondgedachten van de ideologie der revolutie heeft hij overgenomen en tot op heden zijn zij de basis van het denken der Franse republikeinen en democraten,** terwijl practisch alle democratiën die ideologie geheel of goeddeels hebben overgenomen. De demo-liberale staat, die geheel iets anders is dan de christelijk-democratische, is daar het gevolg van. Dat staatsbestel kan den christen, zijn kerk en zijne organisaties op allerlei gebied soms zeer goede mogelijkheden bieden, christelijk is het niet, kan en mag het niet zijn.

Na 150 jaar blijkt er echter maar weinig reden te zijn om te jubelen en de vervanging van de rechten van God door de rechten van den mens heeft in onze dagen de wereld tot een hel dreigen te maken.

Terwijl ze bovendien ene bedreiging vormen voor de democratisch gedachte, die zo schone mogelijkheden inhoudt.

In Rusland, Italië en Duitsland zijn dictaturen aan het bewind gekomen, die precies het omgekeerde beogen van wat de Franse revolutionnairen gewild hebben — de vergoddelijking van het individu vervingen zij door de vergoddelijking van de staat. Waar in Rusland dit streven geschiedt in de naam van het internationale proletariaat zijn er in vele landen talloze lieden, die menen, dat men daarmee uiteindelijk de ideale democratie verwezelijkt zou hebben. Zelfs zij die niets van mijnheer Stalin en zijn methoden willen weten, zullen zich toch direct achter de communisten plaatsen, waar deze tegenover het Nationaal-socialisme of het Fascisme komen te staan.

Van geen van deze drie dictaturen heeft het christendom of de christelijke democratie ook maar iets te hopen — de Russische heeft een openlijke strijd tegen God ontketend.

En de nationaal-socialistische is aardig op weg.

Houdt men tijdens het jubeljaar eens een wapenschouw over de staten, die nog voor democratisch doorgaan, dan komt men ook tot zeer wonderlijke resultaten. In Roemenië oefent koning Carol de dictatuur uit, nadat men er den aspirant-dictator gefusilleerd heeft. In Yougo-Slavië is de dictatuur in handen van den heer Stoyadinovitch, die regeert dank zij de methode, dat de partij, die 51 procent der stemmen behaalt — en hoe? — 75 procent der mandaten in de volksvertegenwoordiging krijgt. In Polen oefenen generaal Smigly en kolonel Beck samen de dictatuur uit.

In de Nieuwe Wereld, aan de overzijde **van de oceaan, schijnt het ook niet gemakkelijk de door de Franse revolutie gebrachte staatkundige beginselen massaal te beleven. Althans wordt Brazilië geregeerd door den dictator generaal Vargas, Peru door den dictator generaal Benairdes, Cuba door de dictator generaal Battista — een gewezen sergeant — Mexico door den dictator generaal Cardenas. In Argentinië is het bij uitzondering eens een burger, die de dictatuur uitoefent, de heer Ortoz, maar hij werd aan het bewind gebracht door generaal Justo, die hem nog altijd steunt door middel van een speciale militie van pretorianen. in Bolivia heeft generaal David Toro de dictatuur in handen, in Venezuela zijn collega Lopez Contreras. De Chinese democratie is op heden nog slechts één** groot vraagteken.

Men zou zo zeggen, dat de zo hoog geroemde democratie een buitengewoon goede voedingsbodem is voor opperofficieren met zeer ondemocratische neigingen. Een kruistocht van de democratische staten tegen de totalitaire zou wel zeer wonderlijke partijgangers onder de heilige banier der democratie zien verschijnen, waarbij de Russen het meest zouden opvallen, daar hun camouflage **wel de grootste moeilijkheden zal bieden. Men kan slechts hopen, dat het jubeljaar der liberale democratie deze kruistocht** niet te zien zal geven, al zou hij ongetwijfeld bijzonder in de smaak van velen vallen.

De jubilerende Fransen hebben momenteel binnenshuis de grootste moeilijkheden — hun eenheid is, juist als die der Chinezen, niet het gevolg van een gezond, eigen staatkundig leven, maar van buitenlandse druk. De besten onder de Fransen weten maar al te goed, dat het Franse nationale huis grondig verbouwd zal moeten worden. Maar dat wist de Franse adel 150 jaar geleden ook en toch kon deze niet in zich de kracht voor de zo hoog nodige restauratie vinden en afstand doen van eigendommen en verjaarde rechten in die mate als nodig was om die restauratie mogelijk te maken en ene revolutie te voorkomen. Dat blijft juist de onvergankelijke eer van de Japanse adel en de samourai-kaste, dat zij lenen en zwaarden vrijwillig aan de voeten van de troon gelegd hebben, zodat bijna zonder bloedvergieten de Japanse maatschappij geheel omgebouwd kon worden.

In Frankrijk aarzelt de democratie nog steeds om de nodige offers te brengen — Doumergue zijn taak is indertijd daardoor mislukt; met onwillige honden kon hij geen hazen vangen.

Speciaal de „moscoutaires", zoals men in Frankrijk de knechten van Moskou noemt met ene zinspeling op „mousquetiers", zullen tot het allerlaatst de boter trachten te braden uit het veel aan vrijheid, dat de liberale democratie te hunner beschikking stelt. Wat hun daar mo**gelijk was en is moge een enkel voorbeeld illustreren: Montreuil is op het ogenblik een democratisch-bolsjewistisch El Dorado. Elf van de leden van de gemeenteraad waren tijdens hunne verkiezing werkeloos; vijf van dit elftal kon nauwelijks lezen en schrijven.**

De heren zetelen nu sedert drie jaar in de raad en hebben o.a. eigen auto's! Van de 36 leden, die de raad in totaal telt, hebben er drie veroordelingen achter de rug voor overtredingen tegen het gemene recht. De mijnheer, die speciaal belast is met de aangelegenheden der oudstrijders, heeft vier maanden gevangenisstraf uitgezeten wegens misbruik van vertrouwen. Het hoofd van de gezondheidsdienst der gemeente, heeft geen hogere studiën gemaakt, kreeg die positie als partijman. Enz., enz.

Dit alles is in Frankrijk mogelijk geworden in naam der democratie en der revolutie, in naam der rechten van den mens! In Frankrijk, dat in het openbaar leven God geen enkel recht toekent en hem evenmin als de bron van alle recht wil aanvaarden. Het ziet er, gelukkig en helaas, wel naar uit, dat in het jubeljaar der Franse revolutie de doodsklok geluid zal worden over de ergste dwalingen, waarmee zij de mensheid en de democratie geinfecteerd heeft. Over de gehele wereld en ook in Frankrijk.

Politiek Katholicisme

De Kerkgeschiedenis, aldus de Maasbode, kent verschillende perioden, waarin een vijandig gezinde regering haar maatregelen tegen de godsdienst voorstelde als afgedwongen door de plicht van zelfverdediging. „De katholieken en voornamelijk de katholieke priesters misbruiken de godsdienstige overtuiging hunner geloofsgenoten voor politieke doeleinden".

In missielanden gebeurde dit meestal onder het voorwendsel, dat de missiona**rissen het volk aan de overheersing van** hun eigen, koloniserende mogendheden wilden overleveren. De beschuldiging sloeg altijd in en heeft niet zelden geleid tot felle vervolgingen, met name in China en Japan. In de Europese landen waren en zijn revoluties of heftige partijtwisten over de staatsvorm aanleiding voor aanvallen op de geestelijkheid. De priester wordt daarin niet alleen als iedere burger gemakkelijk betrokken, maar moet bovendien de gevaren keren, die nu eenmaal in dergelijke tijden het godsdienstig leven der gelovigen bedreigen. Want met de veranderde koers in de staat doen zich gewoonlijk ook op maatschappelijk en godsdienstig gebied nieuwe ideeën gelden. De Franse geestelijkheid, bisschoppen en priesters, die tijdens de grote revolutie de eed op de Constitutie uit zuiver **godsdienstige** motieven had**den geweigerd, zijn op het schavot gekomen. De regering noemde dit een straf** voor hun politieke — staatsgevaarlijke — actie, en zo geloofwaardig had zij dit weten te maken, dat nog in onze tijd, na 125 jaar, niemand minder dan Georges Goyau heeft betoogd, dat deze priesters niet om wille van de godsdienst, maar om politieke redenen waren ter dood gebracht. Wat intussen Pius XI niet heeft weerhouden, om deze geloofsgetuigen op onze altaren te verheffen.

Ongewijfeld zijn er „politieke priesters" geweest, in de ongunstige zin, die het woord heeft, d.w.z. priesters die zich, om andere dan zuiver godsdienstige motieven, ten dienste stelden van de politiek. Maar merkwaardigerwijze stonden dezen zo goed als altijd aan de zijde van de regering die zij dienden. Dat waren b.v. de stichters of bevorderaars van nationale kerken, die zich afscheurden van Rome, byzantijnse, slavische, scandinavische, anglicaanse bisschoppen. Dezulken werden niet vervolgd om hun „politiek christendom"; veeleer stonden zij bij hun vorsten in blakende gunst. Anderen gingen niet zo ver, dat zij, om voor hun koning politieke voordelen te behalen, hun volk **naar een schisma dreven, maar verdienen** niet minder het verwijt van meer staatsman dan priester te zijn geweest. De meest beruchte van dezen waren wel de kardinalen Richelieu en Mazarin. Het kwaad, dat zij aan de H. Kerk hebben berokkend, **werkt nog na.**

Heel anders natuurlijk moeten wij oordelen over priesters, die zich in moeilijke tijden, moeilijk voor de godsdienst bedoel ik, zoals de onze, als verdedigers van de rechten der H. Kerk of als onmisbare raadgevers der katholieken, ook op politiek terrein doen horen. Dit is eenvoudig een der vormen van christelijke prediking, die wisselen naar gelang der omstandigheden, en aan het priesterlijk karakter volkomen beantwoorden.

Het „politieke katholicisme", waartegen het „Derde Rijk" te keer gaat, valt duidelijk onder deze laatste categorie. **Het verschil zit alleen hierin, dat het „kolossaler" afmetingen heeft gekregen.** Niet alleen Duitse bisschoppen en priesters, maar zo goed als heel de katholieke Duitse gemeenschap, ja eigenlijk de hele Katholieke Kerk, de Paus vooraan wordt door de beschuldiging getroffen. Want de Katholieke Kerk antwoordt nog altijd, als Petrus en zijn mede-apostelen, zelfs tegen onze moderne geweldenaren in, met haar „Non possumus". De Kerk kan niet zwijgen, waar het gaat Christus te prediken als de Heiland van alle mensen, van allen tot welk ras zij ook behoren; in Wien allen moeten geloven; door Wiens Kruis alléén wij zijn verlost; Wiens leer zuiver en gaaf moet worden geleerd aan de jeugd zo goed als aan den volwassene; die niet enkel in het persoonlijk leven en in het huisgezin, maar ook in de Staat moet worden erkend; aan Wiens Kerk alle rechten en vrijheid van beweging moet worden gelaten, welke Hij er zelf aan verleend heeft. De katholieke bisschop, priester, leek die hiervoor opkomt, doet niet aan „politiek katholicisme" maar vervult zijn strenge, door Christus zelf hem opgelegde plicht. De persoon die hem in de vervulling van die plicht tegenwerkt, werpt zich op als anti-christ.

KINDERWAGEN VOOR GASAANVALLEN.

Op een tentoonstelling van amateur-uitvinders te Londen, werd bovenstaande kinderwagen geëxposeerd die bescherming biedt tegen gifgassen.

ALGEMEEN POLITIEK OVERZICHT

Heute gehört uns Deutschland,
Und morgen die ganze Welt.

Het was te verwachten, dat de geweldige veranderingen, die zich ten gevolge van het accoord van München in Centraal-Europa hebben voltrokken, nog menig naspel zouden hebben.

Op bijtend sarcastische wijze is daarbij door het Derde Rijk de trouvaille van Versailles het zelfbeschikkingsrecht der volken uitgespeeld, dat reeds meermalen een tweesnijdend zwaard is gebleken en thans nieuwe moeilijkheden in het leven geroepen.

Dat Duitsland echter de Tsjecho Slowaakse kwestie op dergelijke wijze op zou lossen, zal wel niemand hebben verwacht.

Het was bovendien in pertinente tegenspraak met Hitlers woorden. En niet ten onrechte heeft Chamberlain hem in een felle rede beschuldigd van woordbreuk.

Engeland, Frankrijk, Rusland en de Ver. Staten hebben ieder een scherp protest laten horen tegen de overweldiging van Tsjecho Slowakije en hebben besloten tot een gezamelijk optreden in de niet-erkenning van deze Statenroof.

Wat dit voor nadere gevolgen hebben zal, moeten we afwachten.

Aan de actie van Chamberlain tot het bewaren van de vrede is een geweldige slag toegebracht. Het onderling vertrouwen, of liever het vertrouwen op de totalitaire Staten is kapot en zonder dit vertrouwen zijn geen onderhandelingen meer mogelijk.

Bij een groot gedeelte der Staten was dit vertrouwen reeds lang geschokt; het is in de laatste weken niet voor het eerst geweest, dat woorden gebroken en verdragen door Duitsland zijn geschonden — kijken we alleen maar naar het concordaat —; maar momenteel is er toch geen twijfel meer, dat alleen macht de totalitairen beheerst en het recht met voeten wordt getreden.

Chamberlain heeft zijn kans verspeeld door een te groot vertrouwen wat hij had, en wie gewonnen heeft, dat is Roosevelt.

We lazen merkwaardig dezer dagen een algemeen overzicht uit een Nederlands blad van 20 Febr., dat als volgt begon:

> Uit de Verenigde Staten komen voortdurende sombere berichten over de politieke toestand in Europa, welke in het land van Roosevelt klaarblijkelijk veel pessimistischer beoordeeld wordt dan hier in ons werelddeel zelf. De president suggereert telkenmale, dat hij iets sensationeels verwacht; en zo kwam Zaterdag weer de mededeling, dat hij, voor hij naar de vlootmanoeuvres vertrok, op een persconferentie had gezegd, dat hij van mogelijke nieuwe eisen van de totalitaire landen had gehoord, welke meer door vreesaanjaging dan via de normale diplomatieke kanalen openbaar zouden worden; en in dit verband achtte hij niet buitengesloten, dat hij zijn oorspronkelijke plannen zou moeten opgeven en reeds vóór 3 of 4 Maart zou terugkeren. De Associated Press voegt er dan geheimzinnig, doch ietwat geruststellend aan toe, dat „bedoelde ontwikkelingen meer een mogelijkheid dan een waarschijnlijkheid zijn".
>
> Door dit voorbehoud wordt aan de bezorgdheid van president Roosevelt veel van haar werkelijke waarde ontnomen. Europa is op het ogenblik een zeer vruchtbaar terrein voor fantastische mogelijkheden; de toestand is er zo verwikkeld en ingewikkeld, dat er inderdaad alles kan gebeuren; en in die mogelijkheid tot alles vinden ernstige staatslieden een aanleiding tot de grootste waakzaamheid; maar er ligt ook een gevaar in, dat men tot overdrijving, zelfs tot paniekmakerij overgaat. Zo lang iets niet waarschijnlijk is, behoeft men er zich niet beangst voor te maken, wijl men het toch mogelijk acht.
>
> In Londen meent men dan ook in diplomatieke kringen, dat zich de laatste dagen geen enkel nieuw feit of verschijnsel heeft voorgedaan, dat een alarmerend karakter draagt.

Tot zover het citaat.

Roosevelt had dus blijkbaar toch gelijk. En had men ook in Londen de geruchten als meer alarmerend opgevat, de bezetting van Tsjecho Slowakije was wellicht voor Engeland geen verrassing geworden.

We hebben in een vorig overzicht reeds gewezen op het „paard van Troje", wat Duitsland door de annexatie van Tsjecho Slowakije zou hebben binnengehaald in zijn Rijk, nu het zelf vervallen is in de fout van Versaille en aan Duitsland heeft toegevoegd, wat niet-Duits is. Volgens berichten immers is met de grote parade Zondag wel allerduidelijkst gebleken, dat men in Praag de Duitsers liever niet ziet dan wel.

Maar we voorzien nog andere moeilijkheden.

Men zal zich misschien nog herinneren, dat enkele maanden geleden Duitsland en Italië in een bijeenkomst te Wenen tussen Von Ribbentrop en Graaf

Ciano, die daarvoor slechts iets meer dan één uur nodig hadden — arbitrage hebben verleend inzake de Slowaakse en sub-Karpatische gebiedsdelen, welke Hongarije voor zich opeiste. Daarbij heeft Tsjecho-Slowakije het dichtstbevolkte en vruchtbaarste gedeelte van dat land, dat ook wel met de namen Roethenië en Karpatisch Oekraïne — deze laatste benaming werd o.a. door Mgr. Volosin, de vroegere minister-president gebezigd en betekent meer dan een naam — wordt aangeduid, aan Hongarije moeten afstaan, waardoor ook grote plaatsen als Uzhorod en Munkacevo onder Magyaars gezag kwamen.

Aan de Poolse en Hongaars wensen, om een gemeenschappelijke grens te krijgen, werd toen echter niet voldaan. Hiertegen heeft Duitsland zich toen sterk verzet, omdat daardoor aan de bekende „Drang nach Osten" een halt zou zijn toegeroepen.

Maar thans hebben Polen en Hongarije in de vorige week wel die gemeenschappelijke grenzen gekregen, doordat Hongarije beslag legde op Roethenië.

En wie de historie kent, moet begrijpen, dat Duitsland dit heeft toegestaan of toegelaten, omdat het eenvoudig niet anders kon. Maar welke moeilijkheden zullen in de toekomst daaruit groeien?

Want er is nog zo iets als een Oekraïnisch vraagstuk, op welks bestaan door de bekende bomaanslag te Rotterdam op wel zeer tragische wijze de aandacht voor Nederland werd gevestigd. De Roethenen vormen slechts een zeer klein onderdeel van een volk van 40 millioen zielen de Oekraïners, die thans over Polen, Roemenië en Sovjet-Rusland zijn verdeeld.

Er is Duitsland aan de kleine kern der Roethenen in Tsjecho-Slowakije veel gelegen, omdat als het weer eens in zijn kraam te pas komt het zelfbeschikkingsrecht der volken te hanteren de Roethenen de kern zouden kunnen vormen van een groot, Duitsland welgezind Oekraïnisch Rijk.

Het gedelte der Oekraïne, dat thans aan Rusland behoort, is een van de rijkste en vruchtbaarste streken van de Sovjet-Unie, terwijl het aan Roemenië behorende gedeelte rijk is aan petroleum. Zou Duitsland in deze opzet slagen, dan zou het in een eventuele oorlog geen blokkade meer hebben te duchten, daar het dan over voldoende graan, vlees, ijzer en suiker de beschikking zou hebben, waarbij dan nog bovendien textielproducten en mineralen komen.

Via de Oekraïne zouden ook de wegen naar Azië, naar Perzië en Irak openliggen; naar deze landen met hun rijkdom aan petroleum is dit zelfs de beste en kortste weg.

Het is wellicht niet algemeen bekend, dat reeds eenmaal dit Duitse verlangen bijna verwezenlijkt werd. In 1918 zijn Duitsland en Oostenrijk zelfs gedurende enige maanden heer en meester in de Oekraïne geweest en de wrok over het toen ook daar geleden échec werkt nog steeds na.

Bekend is ook de uitlating van Hitler: „Geef ons de Oekraïne en wij hebben geen wensen meer!"

Men begrijpt dus wel, dat Hitler met lede ogen deze poort in handen heeft zien vallen van Hongarije, tenzij het misschien Hongarije al zó aan zich verbonden heeft, dat het in de toekomst zich ten volle van diens steun verzekerd heeft.

En we zouden wellicht hiertoe kunnen besluiten uit de eisen, welke Duitsland dezer dagen aan Roemenië, de buur van Hongarije, zou hebben gesteld, en welke hier op neer kwamen, geef uitsluitend aan ons al uw graan en olie en wij waarborgen uw politieke onafhankelijkheid.

Hoewel Duitsland daarop reageerde met het bekende „Es ist nicht wahr", blijkt toch dat het wel waar is geweest, zoals officieel uit Engeland werd medegedeeld, waar Roemenië dan ook steun schijnt te hebben gezocht.

Men ziet uit dit alles duidelijk Duitslands „Drang nach Osten". En wie houdt het tegen? Engeland en Frankrijk? En hoe?

Men was Maandag nog druk hierover aan het beraadslagen en gezien het onderhoud met de Sovjet gezant Maisky, zoekt men de hulp van Rusland, wat we al dachten dat het zijn rol in Europa had uitgespeeld.

En Italië?

Het blijkt wel uit de Italiaanse pers, dat Duitsland de medewerking heeft van Italië. En wat zal Italië daarvoor terugkrijgen? Tunis?

Italië kan echter Tunis niet binnenrukken, als Duitsland niet krachtig Frankrijk onder handen neemt.

Niet dat Duitsland of Italië oorlog met Frankrijk willen; maar Frankrijk zal gedwongen worden door de superioriteit van Duits-Italiaanse luchtmacht, en over enige tijd zomede door de superioriteit van de Duits-Italiaanse legers.

In September hebben de Westerse machten zich niet durven verzetten in weerwil van het feit, dat zij toen in betere positie verkeerden als thans.

Dutsland heeft ongetwijfeld op economisch gebied nog heel wat voor de boeg; maar door de bezetting van Tsjecho Slowakije is het meest kritieke moment voorbij. Het bezit daarvan de industriele rijkdom en het heeft een verbond met Hongarije en dezer dagen wordt een handelsverdrag getekend met Roemenië, waardoor het bezit krijgt over koren en olie.

En waarom zou Italië zich tegen deze Duitse expansie verzetten?

Waarom zou Italië bondgenoot worden van landen die niet in staat geweest zijn verplichtingen jegens bondgenoten na te komen?

Laten we verder niet vergeten, dat de economische toestand in Duitsland zal verbeteren, door wat in de laatste dagen is geschied en dat dit de tegenstand zal wegvagen, waarop de tegenstanders van het huidige regime hopen.

En we kunnen er zeker van zijn, dat Duitslands ontevredenen nooit naar boven zullen komen, zolang Duitsland ergens triomfeert. Zo zal men wellicht nog beleven, dat de woorden waar worden van het liedje, waarmee we dit overzicht zijn begonnen.

UIT DE INTERNATIONALE PERS.

KERKVERVOLGING IN HET DERDE RIJK.

DE KLACHT DER DUITSE BISSCHOPPEN.

Grote bezordheid spreekt uit hun Vastenbrieven.

In de brieven die de Duitse bisschoppen bij het begin van de H. Vastentijd hebben uitgevaardigd, geven de Duitse Kerkvorsten een uitvoerige documentatie over de godsdienstige toestanden in het Derde Rijk. Uit alle brieven spreekt een grote bezorgdheid daar het H. Geloof overal in Duitsland een periode van geweldige onderdrukking meemaakt. Wij laten hieronder weer enkele uittreksels volgen van enige brieven der Duitse Kerkvorsten.

De Aartsbisschop van Keulen, Kardinaal Dr. Karel Jozef Schulte, noemt de tegenwoordige Kerkvervolging in het Derde Rijk „het snoeimes in de hand des Vaders. Deze gebruikt de machten die aan de Kerk vijandig gezind zijn om van de wijnstok alle twijgen te verwijderen, die geen vrucht meer dragen en ook om diegene, die nog wel vrucht dragen te zuiveren, zodat zij meer en betere vruchten kunnen voortbrengen".

Als wapen tegen diegene die het geloof bedreigen, beveelt de Kerk Gods aan: „Leeft uit het geloof! Onwetendheid op godsdienstig gebied is de grootste vijand van het geloofsleven. De vijandige propaganda tegen de Kerk, die nog met de dag toeneemt en steeds meer systematisch wordt gevoerd, die als het ware iedere dag met alle opwerpingen en beschuldigingen tegen het geloof over u wordt uitgestort, maakt dit heden ten dage dubbel nodig. En dit nog des te meer nu niet de mogelijkheid gelaten wordt om tegen alle aanklachten en beschuldigingen die tegen haar worden ingebracht, op krachtdadige wijze stelling te nemen, opheldering te verlenen of als onjuist van de hand te wijzen.

De toekomst van het geloof in het Duitse volk is afhankelijk van het feit, hoeveel katholieke christenen wij hebben, wier leven werkelijk uit het geloof beleefd wordt. Of wij zulke christenen hebben en in de toekomst zullen blijven hebben, hangt er van af hoevelen zich beveiligd hebben tegenover al die weergaloze verdachtmakingen, hoevelen in zich de blijheid des geloofs bewaren door de zonde uit hun leven te verbannen".

De Aartsbisschop van Freiburg Mgr. dr. Conrad Gröber constateert in zijn Vastenbrief: „Men kan er jammer genoeg niet meer aan twijfelen dat Jezus Christus ook in de Duitse landen in stijgende mate miskend en bedreigd wordt. Daarvoor zijn vele bewijzen voorhanden.

Men wil heden ten dage zelfs het menselijke in Christus niet meer laten gelden, omdat het joodse element in Hem een wanklank en afstotelijk zou zijn. Het is vergeefse moeite om Christus als Ariër te betitelen. Volgens Zijn menselijke natuur is Christus gesproten uit een joodse stam; doch alleen van moederszijde, want Hij werd ontvangen van den H. Geest. De moderne Christus-hater lacht met dit mysterie, omdat hij alles wat wonderbaar en bovennatuurlijk is eenvoudig ontkent en hoogstens van wonderen spreekt, die volgens onze opvatting veel meer beschouwd moeten worden als machtige daden van mensen, maar geen eigenlijke wonderdaden zijn".

De nieuwe haat tegen Christus bedient zich thans ook van passages uit de joodse Talmud, waaruit een schandelijke haat spreekt. Tegen deze weerzinwekkende strijd protesteren de katholieken op plechtige wijze. De beweringen omtrent de joodse afkomst des Heren met de schandelijkste lasteringen tegenover de Onbevlekte Moeder Gods zijn trouwens alleen een voorwendsel, dat men slechts onhandig tracht te verbergen. Ook wanneer Jezus geen jood geweest ware zou men hem verwerpen, omdat men Hem niet als Verlosser wil erkennen.

De Bisschop van Ermland, dr. Max Kaller beklaagt zich over het dreigende gevaar dat er in de toekomst niet voldoende priesters meer zullen zijn. Deze daling van het aantal priesterroepingen wordt veroorzaakt door de daling van het geboortecijfer, door de verleidelijke vooruitzichten die thans ieder ander werelijk beroep aan de jeugd biedt en de verwarring stichtende verdachtmakingen en lasterlijke beschuldigingen tegen de Kerk en de priesterlijke stand, die thans aan de jeugd vanaf haar prille kindsheid worden bijgebracht. De Kerkvorst beschouwt het als zijn voornaamste zorg om het hoofd te bieden aan het gevaar van het snel-dalend aantal priesterroepingen.

De Bisschop van Augsburg dr. Kampfmüller waarschuwt in zijn herderlijk schrijven voor de valse profeten die in deze wereld optreden. Alles wat bovennatuurlijk is, wordt tegenwoordig verworpen onder voorwendsel: op het geloof komt het niet aan, als men maar rechtschapen leeft. Het geloof aan Christus heeft voor de Duitsers helemaal geen

betekenis meer.

De katholieken zullen zich daardoor echter niet laten misleiden, maar door een werkdadige liefde bewijzen dat hun geloof leeft. Het beste middel om het geloof te bewaren is het gebed. Met aandrang vermaant de Kerkvorst van Augsburg niets te vrezen en niet te versagen, niet te klagen of te veroordelen, maar zijn toevlucht te nemen tot het onfeilbare middel van het gebed van Eerherstel.

PIUS XI EN KARDINAAL SERÉDI.

Wat de Paus reeds voorzag.

Als kanunnik van St. Pieter en prefect van de pauselijke bibliotheek was de overleden Paus gedurende de oorlog reeds een der vasste inwoners van het Vaticaan.

Minder bekend is het dat in dezelfde tijd onder een schuilnaam ook in het Vaticaan woonachtig was een eenvoudig Benedictijnermonnik van de Hongaarse provincie, aan wie door Benedictus XV een werk van grote betekenis was opgedragen, hetwelk geen uitstel mocht lijden.

Zo kwam het dat Mgr. Achille Ratti en Pater Justiniaan beiden in het Vaticaan woonden. Ze aten zelfs aan dezelfde tafel en werden grote vrienden. Toen ook in Rome in het laatste gedeelte van de wereldoorlog de stemming tegen de vreemdelingen steeds heftiger werd en het gepeupel zijn dreigende vuisten ophief naar de vensters van het Vaticaan, waarachter het vreemdelingen vermoedde, in wie men niets anders dan spionnen zag, zeide Mgr. Ratti tijdens een van die opstootjes schertsend tegen Pater Justiniaan:

„Nu, beste vriend, als ge thans de straat op durft te gaan, kunt ge uw Hongaarse moed eens tonen!"

Vier jaar later werd Mgr. Ratti tot paus gekozen. Een zijner eerste bezoekers was pater Justiniaan Serédi. Na een hartelijke begroeting waagde de laatste de volgende kleine scherts:

„H. Vader, herinnert U zich, dat U mij eens hebt aangespoord de straat op te gaan om mijn moed te tonen? Sta mij eens toe te vragen of U ook nog de straat op durft te gaan." Pius XI keek zijn oude tafelgenoot schalks aan, doch zonder aarzeling antwoordde hij:

„Geliefde Zoon, wacht nog een weinig en ik zal u laten zien, dat ik werkelijk vanuit het Vaticaan de straat op zal gaan!"

Hoe dit enige jaren later gelukte door de verzoening tussen Vaticaan en Italië, is overbekend.

KERSTEN WAS ER NIET.

In zijn belangwekkende rede bij de Surinaamse begroting bepleitte dr. Deckers o.a. bevordering van onze kennis van Suriname en zeide op 15 Februari:

„Wij kennen dit gebied nog niet ten volle; de kaarten zijn nog altijd niet geheel betrouwbaar. Dezer dagen konden wij lezen van een expeditie onder leiding — de geachte afgevaardigden de heren Kersten en Zandt zijn hier niet en ik mag het dus gerust zeggen — van pater Ahlbrinck, een van de beste Indianenkenners, dien wij op het ogenblik hebben, die o.a. een standaardwerk over de Karaiben heeft geschreven, dat is uitgegeven door de Koninklijke Academie van Wetenschappen. Pater Ahlbrinck en de zijnen hebben een geheel nieuwe Indianenstam ontdekt, die der Wama's. En dit geschiedde ruim 270 jaar nadat Abraham Crijnssen op Paramaribo's fort de Prinsenvlag plantte!"

HET GROOT OOSTEN.

De bekende Engelse kath. publicist Hilaire Belloc schrijft:

Er is één gevolg van de ineenstorting van de Engelse tegenstand tegen Berlijn, Engeland's aarzeling in zake Bohemen en de opoffering van die Staat onder dreigement, wat door niet velen in Engeland is gemerkt. Het is de zware slag toegebracht aan Het Groot Oosten.

De reden waarom de verpletterde slag, aan dit instituut door de Engelse Regering toegebracht in Engeland niet naar waarde geschat zal worden is, dat Het Groot Oosten een van de vele dingen is, die nooit in de Engelse officiële pers wordt vermeld. Er is 'n volledige boycot:

een onverbrekelijk Taboe. Buiten Engeland, over heel het vaste land van Europa is Het Groot Oosten een zaak van algemene bekendheid, zoals in Engeland de M.C.C. (cricket club) of het Leger des Heils, maar (samen met de ingrediënten van patent-medicijn en de ware kosten daarvan) geniet het volkomen immuniteit voor openbaar onderzoek.

Het Groot Oosten is de voornaamste Vrijmetselaars-organisatie in Europa. Het is niet indentiek aan, ofschoon het natuurlijk, connecties heeft met andere Vrijmetselaars-groepen in de hele wereld. Het is de kern van de liberale parlementaire organisatie in Frankrijk en in Italië en België en Spanje. Het heeft enig houvast in landen van een niet katholieke cultuur, maar het is, natuurlijk in landen met een katholieke cultuur het meest actief. Een zeer groot deel van parlementsleden in al dergelijke landen, maar bizonder in Frankrijk, is verbonden aan het Groot Oosten en ontvangt daarvan zijn orders.

Omdat het vol hocuspocus is, zoals geheime genootschappen uit hun aard moeten zijn en de Vrijmetselarij meest van alle, hebben dwazen het een onmetelijke geheime macht toegeschreven. Maar de dwaasheid zijn macht te overdrijven is niets vergeleken bij de dwaasheid zijn macht niet te beseffen.

Het Groot Oosten is nu aan het tanen. Het heeft natuurlijk een sterke Joodse aanhang en het heeft de gehele aanhang van de anti-Christelijke filosofie in heel de wereld. Toch is het op lange na niet, wat het vroeger was en dit om een aantal redenen, o.a. dat het bourgois was en niet waterdicht. Het Groot Oosten is essentieel middelklas en heeft heel weinig connectie met den werkenden man. Nu heeft de werkende man langzamerhand verdenking gekregen tegen alles wat middelklas is en een belangrijk deel van hen haat actief en bestrijdt alles wat maar middelklas is. Inmiddels zijn de geheimzinnige charivari en het klatergoud van de geheime genootschappen op grote schaal te kijk gezet; in grote getale hebben de mensen in de laatste veertig jaren ze verlaten en ze hebben zo openlijk erover geschreven, dat driekwart van hun oude prestige is verdwenen.

Het Groot Oosten was er al slecht aan [illegible] in ongeveer de helft van Europa ophieven. Daarbij kwam, dat het geschil tussen het consequente Communisme en het Socialisme het nog verder nadeel toebracht. Het steunt „Het Volksfront" overal. Het is geheel voor Barcelona tegen Franco Het is vooral actief onder de Franse politici. Maar het heeft geen controle over Moskou en het hele Franse parlementaire systeem is nu zo gehavend en gescheurd, dat alles wat er mee in verband staat, door dat verband benadeeld wordt.

Het Groot Oosten nu was de voornaamste bouwmeester van het nieuw en groter Bohemen, gedoopt onder de kraakbrekende naam van Czechoslovakia. Zijn enig verband met echt Boheems sentiment lag in de heftige ruzie tussen de Bohemers en de Keizerlijke Regering te Wenen, met haar sterke Katholieke traditie. Omdat Wenen Katholiek was, was Praag anti-Katholiek en het was om zijn karakter als anti-Katholiek middelpunt, dat Praag zo na aan het hart lag bij Amerikanen van het soort van Wilson, Deze Amerikaanse connectie was de onmiddellijke en openlijke factor bij het ineenzetten van het nieuw en groter Bohemen na de vernietiging van Oostenrijk-Hongarije als eenheid. Maar de meer durende connectie, de aanhoudende vormer en steun van de nieuwe Staat was Het Groot Oosten.

Wat de toekomst mag zijn voor de Bohemers weet niemand. (We weten het thans wel. — Red. Am.) Zelfs de dolksteek in de rug, die de Engelse Regering hun kunstmatige politiek toebracht (uit vrees voor Nazi's en van wat zij de Engelsen zouden kunnen aandoen) heeft nog niet zijn volle uitwerking gehad. Maar zeker is dat het met het nieuwe Bohemen gedaan is, wat er ook gebeurt, het kan nooit meer dezelfde positie innemen. Dit werd gedaan, Het Groot Oosten ten spijt en trots de geweldige inspanning van de zijde van de vreemd getitelde „eerbiedwaardigen" en de rest.

De slag is niet dodelijk. Het Groot Oosten zal het overleven, maar het is op weg naar het graf zoals wij allemaal, En een half krankzinnige kliek in Berlijn zal door de geschiedschrijving geboekt worden (als men nog geschiedenis zal blijven schrijven) als een van de voornaamste bewerkers van zijn verval.

DE GEREFORMEERDEN EN DE OPROEP VAN H.M. DE KONINGIN.

In een artikel gewijd aan een brief van een lezer, die betwijfelt of het gereformeerde volksdeel wel loyaal zijn medewerking zal verlenen aan de oproep van H.M. de Koningin inzake een nationale geestelijke herbewapening, merkt de antirev. Nw. Prov. Gron. Crt. naar het volgende op:

„Wij hebben er tot nu toe niet overgesproken, omdat wij het persoonlijk getuigenis van Hare Majesteit niet tot een onderwerp van discussie wilden maken. Dit is wel zeker, dat geen man of vrouw, die van harte de gereformeerde belijdenis onderschrijft, dit getuigenis tot het zijne of hare kan maken.

En als het nodig is moeten wij dit uit gehoorzaamheid aan onzen Koning en Here ook duidelijk zeggen.

Hare opwekking om saam te werken, waar het kan, als leden van één volk, willen wij gaarne aanvaarden. Maar wij moeten met de grootste nauwgezetheid nagaan, op welke bodem wij onze voeten in die samenwerking zetten.

Wij willen allereerst geen Buchmann-gedoe.

Als men spreekt van geestelijke en morele herbewapening, dan moeten wij zeggen: gij vraagt herbewapening? Dus zijn er, die de goede wapenrusting verloren? Welke is die wapenrusting? Alleen: de gehoorzaamheid aan het Woord van onzen God. Dus moet er bekering zijn tot den Christus der Schriften.

Maar wat vraagt men van ons?

Dat wij zullen erkennen, dat de mens uit eigen kracht zal komen tot vernieuwing des levens en dan eerlijk zal zijn en getrouw, enz.

Het is het humanisme dat na zijn vreeslijke nederlaag weer tot ons komt en zegt: hier is de genezing. En dan moeten wij anti-revolutionnairen, die zonen van Groen en Kuyper en Calvijn tot dat humanisme komen en zeggen: gij hebt gelijk. Gij hebt indertijd Groen en Kuyper gehoond, omdat zij verdeelden en scheurden en omdat zij teruggrepen tot het Woord van onzen God.

Maar wij kinderen der reformatie komen nu met gebogen hoofd tot u.

Zou het niet verschrikkelijk wezen, als wij ons belijden en onze historie dus vergaten om op die basis eener geestelijke en morele herbewapening voor te staan.

Alle opvattingen zijn niet gelijk en wij mogen alle meningen niet waarderen, in de zin van hoogachten wat dan betekent dat wij er met vriendelijke groet aan voorbij gaan. Wij dit, nu ja, hij dat.

Er is maar één goede belijdenis en er is maar één maatstaf.

Dus niet samenwerken? Natuurlijk wel. Maar niet op vrijzinnige basis of op een Oxford-basis".

Aldus de opvatting van de antirev. Nw. Prov. Gron. Crt. In deze opvatting ligt zeker iets wat ook wij katholieken verstaan.

Maar de oproep van H.M. de Koningin mag toch zeker niet zó verstaan worden, dat er een samenwerking moet komen, waarbij een basis wordt gezocht in een soort grootste gemene deler van ieders beginsel. Dat was uit de Koninklijke radio-rede o.i. niet te lezen. Op de grondslag van ieders beginsel moet en is samenwerking mogelijk aan een gemeenschappelijk doel, dat ons ieder als deel van de nationale gemeenschap en als broeders en zusters, gemeen is.

Wij zullen daarbij zo nodig „getrennt marchieren" om „vereint zu schlagen".

DE TOEKOMST DER KERK IN AMERIKA.

In aansluiting op zijn jongste studiereis in de Verenigde Staten publiceerde de bekende Engelse convertiet Hilaire Belloc in het weekblad „America" behartigenswaardige uiteenzettingen over de plaats en de ontwikkelingsmogelijkheden der H. Kerk in de U.S.A. Wij ontlenen daaraan het volgende: „Wij moeten ons bij de beantwoording der vraag over de toekomst der H. Kerk in Amerika aan de gegeven feiten houden.

De immigratie, tot aan het uitbreken van de wereldoorlog de hoofdbron der onafgebroken toename van het getal Katholieken, is thans geheel opgedroogd. De groei der H. Kerk kan derhalve nog slechts van de geboortetoename en de vermeerdering der convertieten komen. Met het oog op het aantal geboorten kan slechts de toekomst beslissen of hieruit een daadwerkelijke toename zal voortkomen. Men mag niet voorbijzien dat de op dit gebied heersende strenge discipline lauwe leden der H. Kerk ook weer tot afval drijft. Wat het getal der bekeringen betreft, was destijds dit even weinig als bij ons in Engeland gewoonlijk maatgevend.

Wij moeten echter bedenken dat in Amerika, veel meer dan in Europa en Engeland, de ineenstorting van alle niet-Katholieke wereldbeschouwingen waarschijnlijk een grote geestelijke beweging tot het Katholicisme tot gevolg zal hebben, welke niet alleen individuele bekeringen doch ook massa-bekeringen tot resultaat kunnen hebben. Naast de stijging van het aantal komt als belangrijk middel voor de toenemende uitbreiding der H. Kerk de verbetering van de economische toestand der Katholieken in het geding. In vroegere tijden was het getal der Katholieken met groot vermogen gering, ook dezulken met middelmatig inkomen was naar verhouding maar klein. Toen de oude bezittingen en vermogens geschapen werden, was Amerika zo te zeggen a-Katholiek.

Doch in de loop des tijds hebben zich de immigranten, vooral uit Ierland, belangrijke welstand verworven. De toename van de welstand en de invloed der Katholieken — in vergelijk met vijftig jaren geleden — is juist zeer opvallend. Te[illegible]er deze hoopvolle tekenen moeten wij echter het feit stellen: de Amerikaanse overlevering als geheel genomen staat tegengesteld tegenover de Katholieke cultuur. Trots het verval van het oude Protestantisme blijft de overtuiging, als zou het Katholicisme volksvreemd zijn, in grote delen van het volk levend".

GUSTAVE HERVE KATHOLIEK GEWORDEN.

Onder deze titel schrijft de Londense „Universe": De eens als socialist en pacifist zeer bekende publicist, die tijdens de wereldoorlog leider was van het blad „La Victoire" en zich toen reeds tot het conservatieve patriotisme wendde, is praktiserend Katholiek geworden. Sedert 1936 reeds begon hij iedere Zondag de H. Mis bij te wonen, en bestudeerde de Katholieke leer en bijzonder de sociale leer der H. Kerk. In een uitvoerig schrijven aan de Parijse pers heeft hij zijn bekering gerechtvaardigd."

CURACAO.

WATERLEIDING STATION BONA BISTA GEOPEND.

Maandag vond de opening plaats van het nieuwe waterleiding station Bona Bista door Z. Exc. Gouverneur Wouters. Bij deze gelegenheid voerde de Hr. Beaujon directeur van 's landswatervoorzieningsdienst het woord.

Spr. memoreerde dat Gouv. Wouters thans voor de eerste maal aanwezig is bij de opening van een onderdeel van de watervoorzieningsdienst; brengt dank voor zijn belangstelling en steun alsmede de leden der Staten.

De Hr. Beaujon sprak ook nog van een grote uitbreiding, die dichter voor de deur staat als we denken. Hij wees op de financiële offers die de watervoorziening heeft gevraagd en nog zal vragen. Maar zolang de bevolking deze lasten niet helpt verlichten door meer water van de watervoorzieningsdienst af te nemen, waardoor tenslotte de inkomsten binnenvloeien, zijn wij niet op de goede weg. Wanneer al de gezinnen, die in het verzorgingsgebied van de waterleiding wonen, ophouden het huishoudwater te betrekken uit andere bronnen dan de waterleiding en alle aangeslotenen er zorg dragen, dat er geen leidingwater verloren of misbruikt wordt, dan is de weg voor verlaagde verkoopsprijs en lagere exploitatiekosten in de toekomst zeer groot.

Spr. hoopt, dat de bevolking in haar eigen belang spoedig moge inzien, dat het haar plicht is de belangen van de waterleiding te bevorderen, alvorens het Bestuur genoodzaakt wordt scherpe maatregelen te nemen.

Uit de verdere uiteenzetting bleek dat

dit Station een tweede Zuiveringsstation is, dat ontstaan, daar men heeft afgezien van de uitbreiding van het Zuiveringsstation Groot-Kwartier.

Nadat de Hr. Beaujon tenslotte aan verschillende medewerkers zijn dank had betuigd, opende Z. Excellentie het station, waarbij hij een woord van hulde bracht aan het werk van de Hr. Beaujon.

LUCHTBESCHERMING.

Gisterenavond hield Luit. van de Laarschot zijn derde lezing over luchtbescherming.

We komen er nader op terug in ons blad van Zaterdag.

STUDIEBEURZEN.

Wij lezen in de Cur. Courant.

De Inspecteur van het Onderwijs brengt ter kennis van het algemeen, dat ingevolge het besluit van de 10de Maart 1920 (P. B. No. 15) in 1939 studiebeurzen zullen worden verleend ten behoeve van jongelieden, uit het gebiedsdeel Curaçao afkomstig, die de leeftijd van twaalf jaar hebben bereikt en die van twintig jaar niet hebben overschreden, hunne opleiding of voortgezette opleiding in Nederland.

Aanmelding door de ouders of wettelijke verzorgers vóór 20 April 1939 bij gezegeld verzoekschrift aan den Gouverneur. Dit verzoekschrift wordt ingezonden op Curaçao bij de Inspecteur van het Onderwijs en op de overige eilanden bij den Gezaghebber.

In het verzoekschrift moeten worden vermeld:

a. de onderwijsinrichting welke de betrokkene heeft bezocht;

b. de studie inrichting welke hij of zij wenst te volgen;

c. het jaarlijks bedrag der beurs, waarvoor hij of zij in aanmerking wenst te komen, onder opgave van het bedrag, dat door de ouders of wettelijke verzorgers voor de opleiding in Nederland beschikbaar kan gesteld worden;

d. het bedrag van de tegenmoetkoming in de kosten van overtocht naar Nederland of in uitrustingskosten bij de reis naar Nederland of in beide, die wordt verlangd;

e. de persoon of vereniging in Nederland door wien tussenkomst uitbetaling der beursgelden wordt gewenst, dan wel of men de aanwijzing daarvan wenst over te laten aan den Minister van Koloniën.

f. de persoon, die in Nederland als vertegenwoordiger van de ouders of wettelijke verzorgers optreedt, die zonodig dezelfde kan zijn als de onder e bedoelde.

Bij het verzoekschrift moeten worden overgelegd:

a. de geboorteakte of enig ander bewijsstuk, waaruit de juiste geboortedag, van belanghebbende blijkt;

b. een verklaring af te geven, op Curaçao door den Procureur-Generaal, op de eilanden buiten Curaçao door den Gezaghebber, ten bewijze, dat belanghebbende zich in het gebiedsdeel Curaçao bevindt en geboren is uit aldaar gevestigde ouders;

c. de rapporten over 't laatste schooljaar.

Inlichtingen bij den Inspecteur van het Onderwijs of den Gezaghebber.

WELKOM.

Met het S.S. Columbia arriveerden alhier de Zeer Eerw. Pater M. Latour Pastoor van Jan Doret en de Zusters Berchmans en Gemma, beiden voor het St. Elisabethsgasthuis alhier.

Met dezelfde gelegenheid keerde weer op Curaçao terug de president van het Hof van Justitie Mr. Süthoff.

DE DOUGLAS DC-5 HEEFT PROEFGEVLOGEN.

De DC-5, het nieuwste pruct van de Douglas fabrieken in Californië heeft op 21 Februari voor de eerste maal gevlogen. Het werd een geslaagde proefvlucht, waarvoor van technische zijde veel belangstelling bestond.

Zoals reeds eerder werd medegedeeld, overweegt de K.L.M. de aankoop van een viertal vliegtuigen van dit type. Een beslissing hieromtrent werd evenwel nog niet genomen.

De DC-5 is een tweemotorige hoogdekker en vertoont wat de afmetingen betreft, veel overeenkomst met de DC-2. Ongeveer 22 passagiers zullen met dit vliegtuig kunnen worden vervoerd. Het is vooral bestemd voor diensten op korte afstand, zodat het, mocht de K.L.M. tot aankoop overgaan, voor het binnenlands luchtverkeer zeker in samenwerking zou komen.

In de Douglas fabrieken werd reeds een aanvang gemaakt met de fabricatie van een eerste serie van tien vliegtuigen.

DE FOKKER DUIF VERLAAT CURAÇAO VOOR GOED.

Nadat gedurende enige tijd hierover onderhandelingen gevoerd waren, is thans het 2-motorig Fokkervliegtuig F 8 „Duif"(registratieletters PJ-AED, door de Regering van Venezuela van de K.L.M. overgenomen.

Het toestel, dat speciaal ingericht en uitgerust was voor het maken van luchtfotografische opnamen, is Vrijdag 17 Maart door den heer Rüpplin von Keffikon, vergezeld door den werktuigkundige Schuttevaer naar Maracay overgevlogen, nadat het op Hato een grondige revisie had ondergaan en onder meer geheel aluminiumkleurig was geschilderd.

Het vliegtuig zal in Venezuela zijn oude bestemming behouden en door de Regering aldaar eveneens voor luchtkarteringsopdrachten benut worden.

In verband met de overname vertoefde hier kort geleden voor enkele dagen de Venezolaanse vlieger, kapitein Pacanins, een broeder van den vorigen Venezolaansen Consul-Generaal hier ter stede, Dr. Manrique Pacanins.

Men zal zich kunnen herinneren, dat de Duif begin 1938 door de K.L.M. van Amsterdam naar West-Indië werd verscheept en nadien werd gebruikt voor het uitvoeren van belangrijke karteringswerkzaamheden op Curaçao en andere eilanden in de Archipel. Door de uitbreiding der K.L.M.-vloot in de loop van dat jaar met vier Lockheed-vliegtuigen, kon de „Snip" beschikbaar worden gesteld voor fotografische doeleinden en derhalve was de Duif min of meer overcompleet.

De Maatschappij bleef door deze verkoop de traditie getrouw, dat zij als gevolg van de haar eigen uitstekende technische verzorging harer vliegtuigen, vrijwel steeds bonafide kopers kan vinden voor overcompleet geworden materiaal.

VEEL LUCHTREIZIGERS VAN ARUBA NAAR CURAÇAO.

Zaterdag 18 Maart overtrof het aantal passage-aanvragen van Aruba naar Curaçao verre het aantal beschikbare plaatsen in de twee vliegtuigen van de geregelde lijndienst, in verband waarmede een extra vliegtuig in de locale dienst op Aruba ingezet werd.

GEEN DORPEN HIER.

In vroeger jaren hebben we op de vaderlandse-geschiedenis-les moeten leren, dat bij bruggen, rond kerken, bij de kruising van wegen, of bij een tol, zo langzamerhand een dorp ontstond, daar er steeds meer en meer mensen op zulk een centraal punt gingen wonen. [illegible]

Nu is het velen al opgevallen, dat we hier niet zo sterk die vorming tot dorpen kennen. Hier hebben de dorpen, nu niet bepaald een kom.

Misschien zag men die vorming tot een soort van een dorp meer in de tijd die aan de volledige vrijmaking van ons volk voorafgaat, toen had men wellicht meer die situatie, zoals we die nu kennen op Savonet b.v. een krans van hutten rond het grote huis van de Shon.

Ieder die over Mgr. Niewindt geschreven heeft, erkent, dat het een man was met een scherpe blik. Zo zag Mgr. het in het jaar 1859 zal aankomen, dat bij de zeker te verwachten vrijmaking van het volk hier, het wel eens kon gebeuren, dat dan ieder maar zou gaan wonen, waar het hem goed zou lijken, temeer daar een huis in die dagen wel gauw gezet was.

Mgr. diende daarom twee rekesten in, waarin hij de Gouverneur vraagt, of het niet mogelijk is, dat men rond de kerken een bunder of vier gronds afstaat, waarop men dan huisjes kon zetten. Zo zouden de mensen gemakkelijk naar de kerk kunnen gaan en de kinderen zouden vlak bij de school wonen.

Is er rekening gehouden met dit plan tot volkshuisvesting? Het zou zeer bevorderlijk geweest zijn voor de geestelijke vooruitgang van het volk.

Br.

EEN FABELTJE OVER PRINSES JULIANA.

In een plaatselijk blad werd een verhaaltje gepubliceerd afkomstig van een in Boedapest verschijnend blad „Esti Kurir". Volgens dit bericht zou Prinses Juliana een Hongaars „niet-arisch" gezin, dat het land moest verlaten met geld en passagebiljetten geholpen hebben, nadat de vader aan H. K. H. een brief had geschreven waarin hij vertelde een dochtertje te hebben dat op dezelfde dag als Prinses Beatrix geboren is.

Van officiele zijde wordt medegedeeld dat dit bericht volkomen uit de lucht gegrepen is.

GEESTIGE SATYRE.

De onbekende dichter in de Cur. Volkskrant had niet onaardig het veel besproken boothuis bezongen: nog geestiger was het onderstaande in Memoriam:

Ik was een heel eenvoudig ding
Een simp'le hout-creatie
Een nuttig botenhuis te zijn
Was slechts mijn aspiratie
Helaas, het lot was tegen mij:
Bij mijne installatie
Verwekte ik op Curaçao
Een hele consternatie.

Ik bracht de Curaçaose pers
In geest van associatie
Men schold mij zelfs een wanproduct
Van de degeneratie
Geen woord van lof viel mij ten deel
Uitsluitend depreciatie
'k Verwekte bij een iedereen
De felste indignatie!

De „Beurs" bracht, echt op „Beurs" manier
Een pracht-pers-publicatie
Hierbij ontbrak natuurlijk niet
„De" kleine insinuatie
Men gooide naar den heer Kiès
Zonder één indicatie
Maar eens voor de verandering
Weer ene inculpatie.

'k Was voor de „stuurlui aan de wal"
Een heerlijke tractatie
En bracht meteen aan Jan-Publiek
De nodige sensatie
Men noemde mij een struikelblok
Der haven-navigatie
Zelfs vond een zeek're prul-poëet
In mij zijn inspiratie.

Thans vraag ik U, geacht Publiek,
Gebruik consideratie
Het afscheid valt mij al zo zwaar
Verzoek geen explicatie
Verwens mij niet, bespot mij niet
Toont Uwe moderatie!
Bedenk, dat mij het harte bloedt
Bij mijne execratie......

JAVANSE PRINSEN VLIEGEN NAAR INDIE.

Het overlijden van den Soesoehoenan van Soerakarta.

In verband met het overlijden van den Soesoehoenan van Soerakarta vertrok op 21 Februari met het Indië-vliegtuig „Buizerd" onder commando van den gezagvoerder Von Weurother, van Amsterdam naar Batavia Pangeran Soerjokeesoemo.

Een tweede zoon van den overleden Zelfbestuurder, Pangeran Ario Hadinegoro, vertrok eveneens dezelfde dag naar [illegible] In het K.L.M. vliegtuig was n.l. geen plaats meer. Trouwens, ook Pangeran Soerjokoesoemo is slechts kunnen meegaan dank zij de welwillendheid van enige passsagiers, die bereid waren de datum van hun vertrek enkele dagen uit te stellen.

OPNIEUW EEN BIJZONDERE K.L.M. VLUCHT NAAR ZUID-AFRIKA.

Er bestaan plannen om in November a.s. opnieuw een vliegtuig der K.L.M. voor een bijzondere vlucht van Amsterdam naar Zuid-Afrika te laten vertrekken.

Stond de vlucht van de „Reiger" in December j.l. geheel in het teken van het Voortrekkers Eeuwfeest, thans treft men voorbereidingen voor een reis, welke min of meer het karakter van een handelsmissie zou dragen; een aantal vooraanstaande zakenlieden zullen als passagiers kunnen meegaan om verschillende mogelijkheden in Zuid-Afrika te bestuderen. Verbetering der bestaande handelsbetrekkingen tussen de Unie van Zuid-Afrika en Nederland en het aanknopen van nieuwe banden ligt hierbij in de bedoeling.

De voorbereiding tot deze bijzondere reis vindt plaats in nauw contact met hiervoor in aanmerking komende instanties, terwijl medewerking der Regeringen van Nederland en Zuid-Afrika is gevraagd.

Het vertrek zou omstreeks 1 November plaats vinden. Vóór 4 December zal het gezelschap weer in Nederland terug [illegible] gekozen om zoveel mogelijk met de gunstigste seizoenomstandigheden rekening te houden.

LELIJK BEETGENOMEN.

In een bekend café te Parijs gebeurde onlangs een eigenaardig voorval. Enige heren zaten aan een tafel nogal luidruchtig te praten over de telkens terugkerende diefstallen van overjassen en zij waren het er allen over eens, dat men eigenlijk wel eens uilskuiken moest wezen om zich op zo'n brutale manier te laten bestelen.

„Hier naast mij", zei een welvarend uitziend heer, „hangt mijn overjas. Ik zou toch wel eens willen weten, hoe iemand de moed heeft de jas hier onder mijn ogen weg te nemen."

Nadat hij die woorden had gezegd, stond aan het naburige tafeltje een andere heer op, die het luid gevoerde gesprek had gevolgd, zonder zich er in te mengen.

„Wel, mijne heren" zei hij, „dat doet men zó."

Hij nam de overjas van de kapstok, deed die aan, maakte een beleefde buiging en verliet het café zonder hoed, zoals dat bij een dergelijke grap past. Een paar heren riepen hem na, dat dit helemaal geen geestig grapje was, want dat een diefstal op nooit een zo in het oog lopende wijze werd gepleegd.

Minuten vergingen, de man kwam niet terug. De heer wien de overjas behoorde, vroeg aan de anderen, waar de man wel zou blijven en wie hij eigenlijk was. Niemand kende hem. De kellners hadden hem die dag voor het eerst gezien. Daarna ging men [illegible] de vreemde man was verdwenen en kwam niet terug. In de overjas van den bestolene zat een zilveren sigarettenkoker, een paar nieuwe handschoenen en een zijden das.

Deze man had de heren werkelijk getoond op welke wijze cafédieven soms te werk gaan.

EEN VREDES-STICHTER.

— Kom jongens, nu niet vechten. Daar is het te warm voor.

— Maar hij zegt dief tegen mij. [illegible] een luie leeglooper.

— Nu, dat is immers maar een verschil van mening. Moet je nu daarom vechten? Jullie kunt beiden wel gelijk hebben.

ZITTING VAN DE STATEN VAN CURAÇAO,

op Donderdag, den 23n Maart 1939, des avonds te 8 uur.

TE BEHANDELEN ONDERWERPEN:

1o. Ingekomen stukken.

2o. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de verordening van den 2n Februari 1397 (P. B. 1937 No. 93), tot vaststelling van nieuwe bepalingen betreffende den loodsdienst en de loodsgelden (1938-9193-33.).

3o. Ontwerp-landsverordening tot wijziging van het Wetboek van Strafrecht voor de Kolonie Curaçao (1939-1938 29).

4o. Ontwerp-landsverordening tot wijziging en aanvulling van de „Ongevallenregeling 1936" [P. B. 1937 No. 54] (1938-1939-28)

5o. Ontwerp-landsverordening tot nadere wijziging van artikel 34 van het Reglement op de inrichting en samenstelling van de Rechterlijke Macht in de Kolonie Curaçao [1938-1939-30].

Namens den Voorzitter.
De Griffier,
G. J. FERGUSON.

Op de Gouvernements-Secretarie

kan geplaatst worden EEN GEROUTINEERDE TYPISTE, salaris f. 75.-- per maand. Aanbiedingen schriftelijk aan den Gouvernements-Secretaris.

DE GOUVERNEMENTS-SECRETARIS.

2-1 **Gronemeijer.**

WERELD IN VOGELVLUCHT.

De Frans-Duitse handelsovereenkomst is opgezegd.

Op het Duitse ultimatum heeft Lithauen gisteren het Memelgebied afgestaan.

In Roumenië heeft men de laatste dagen sterke verdedigingen aangebracht.

De ondertekening van het Duits-Roemeense handelsverdrag is uitgesteld.

De versterking der Siegfriedlinie wordt in de laatste dagen met grote spoed voorgezet.

Toch is de terugkeer van Goering naar zijn vacantieoord in Italië een geruststellend bericht.

Engelands aan de Mogendheden voorgestelde agressie pact tegen de Duitse expansie, is door Polen geweigerd.

Gisteren bracht President Lebrun van Frankrijk een officieel bezoek aan Engeland, dat 3 dagen zal duren.

NEDERLAND.

Overgenomen uit de Beurs en Nieuwsb.

Naar Aneta verneemt is de commissie van Dulm uit New York vertrokken. Tijdens het verblijf in Amerika bestelde zij 18 Douglas bommenwerpers voor de landmacht. Over een eventuele verdere aankopen zal uit Nederland worden onderhandeld.

Aan de vlootrevue, ter gelegenheid van de verjaardag van H.K.H. Prinses Juliana, zullen deelnemen de Sumatra, de Tromp, de Gelderland, de Brinio, de Gruno, de Nautilus, de Hydra en de Douwe Aukes, verschillende onderzeeërs, een aantal water-vliegtuigen. Demonstraties zullen o.a gegeven worden van geschutbatterijen, luchtafweergeschut, het lanceren van een torpedo door een vliegtuig, duikmanoeuvres, etc. Des avonds zal een taptoe plaats vinden, terwijl de schepen geillumineerd zullen worden.

De Kon. Ned. Stoomboot Mij. stelt, na ruime afschrijving en toevoeging van twee millioen gulden aan de reserve, een dividend voor van 6% (v.j. 7%).

Uit Batavia wordt gemeld, dat aan de Luitenant Generaal Boerstra met ingang van 26 Juli a.s. eervol ontslag is verleend. Opvolger zal zijn de generaal majoor der infanterie, Berenschot.

De voetbalontmoeting België — Nederland te Antwerpen, België, is geëindigd in een 5—4 overwinning der gastheren. Over het geheel genomen was Nederland minder dan tegen Hongarije, ofschoon over het algemeen wel voldoende. De Belgen ontwikkelden in het spel het grootste enthousiasme, waardoor men zich nu en dan tot enige ruwheid liet verleiden. Gedurende het grootste gedeelte van de wedstrijd was België in de meerderheid, behalve in het eerste deel van de tweede helft.

Na enige gevaarlijke aanvallen van Belgische zijde, scoort Voorhoof na tien minuten, na een voorzet van de linksbuiten Isemborghs. Hierna pakt Nederland iets beter aan en uit een voorzet van de Harder maakt Vente na 25 minuten de gelijkmaker. De Belgische aanvallen komen hoofdzakelijk van de rechtervleugel, waar Fievez uitstekend is. Na 34 minuten maakt deze een pracht rush, besloten met een scherp schot: 2—1. Na 40 minuten, als de gehele Nederlandse achterhoede door duidelijk buitenspel, blijft staan en speelt, loopt Braine door en schiet tot 3—1. Even later wordt bij een Nederlandse aanval een strafschop ondernomen, waaruit Smit tot 3—2 scoort. Na de rust is Nederland, na enige aanvallen van België, in de meerderheid en vinden vele enthousiaste aanvallen op het Belgische doel plaats. Bij een dezer aanvallen schiet Vente keihaard tegen de paal, de bal springt terug en Draeger doelpunt. Hierna brengt Braine uit een voorzet van Isemborgh de stand op 4—3. Dan vinden wederom Nederlandse aanvallen plaats, waarbij Vente na een voorzet van Draeger 4—4 scoort. België is dan weer sterker en de aanvallen hebben voortdurend plaats en in 10 minuten voor het einde scoort Capelle tot 5—4. Ondanks wederzijdse pogingen blijft de stand onveranderd.

De overwinning der Belgen was verdiend. De beste spelers in het Nederlandse elftal waren Bromvliet, Draeger, Stam en Caldenhove. De overigen waren gelijk of iets beneden het peil van de vorige wedstrijd tegen Hongarije.

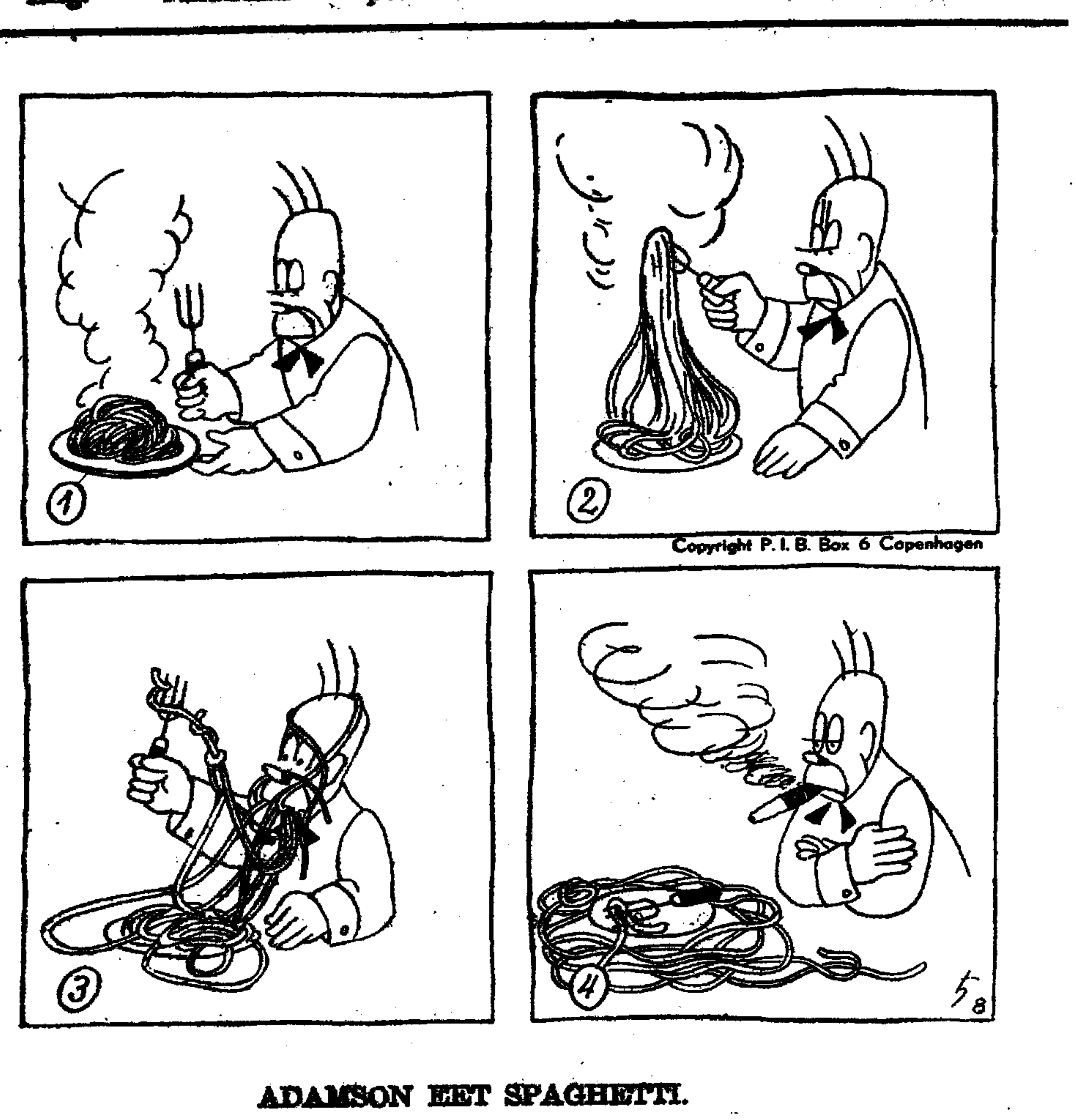
Bij de Belgen onderscheidden zich Fievez, Braine, Stijnen, Paverick en Badjou, doch het gehele elftal speelde enthousiast. Scheidsrechter de la Salle was weinig overtuigend in zijn beslissingen.

Zondagmiddag is een Boeingvliegtuig met tien inzittenden neergestort. Alle inzittenden, waaronder de onderdirecteur van de K.L.M., P. Guillonard, en Ir. A. G. von Baumhauer van de Rijks Luchtvaartdienst, werden gedood.

Het ongeluk vond plaats bij Seattle, tijdens een proefvlucht.

TE VERWACHTEN SCHEPEN OVER DE MAAND MAART 1939.

22.	Fr.	S. Franciseo	Cristobal	Le Havre
23.	Ned.	El Libertador	Aruba—M'bo	Aruba—M'bo
23.	„	Socrates	pto. Colombia	pto. Cabello
23.	Duitsch	Phrygia	pto. Colombia	pto. Cabello
23.	Fr.	Eridan	Fort de France	Cristobal
24.	Ned.	Amor	Maracaibo	pto. Cab.—New York
24.	„	Barneveld	Cristobal	Liverpool
25.	Ned.	Amazone	N. York-pto. Cab.	Trinidad—Venezuela
25.	„	Baarn	Amsterdam	Cristobal
25.	Eng.	Atlantian	pto. Cabello	?

ADAMSON EET SPAGHETTI.

DE MAN DIE DE VLUCHTELINGEN-KWESTIE IN HANDEN HEEFT

Sir Herbert Emerson, commissaris voor de vluchtelingen bij de Volkenbond.

DE GEVLEUGELDE JOURNALIST.

De postduif als schakel in de klassieke zowel als in de meest moderne berichtgeving.

door M. van Meerdervoort.

II

Vervolg.

Postduiven op modern dagbladpaleis.

In totaal wordt het aantal postduiven in Japan, voor zover zij voor allerlei doeleinden worden benut, dus ongerekend die der liefhebberijsport, geschat op 80.000. Het dagblad „Tokio Asahi Shimbun", dat tot het grootse Japanse krantenconcern behoort, heeft op het platte dak van zijn imposante gebouw voor deze gevederde dieren en eigen farm ingericht, welke ca. 300 „geschoolde" postduiven omvat. Een speciale afdelingschef houdt er een kaartsysteem op na, waarop allerlei bijzonderheden over het leven en de prestaties van iedere duif afzonderlijk staan genoteerd. Zo geschiedt tegenwoordig de verzending van verslagen van allerlei sportgebeurtenissen in Japan meest per postduif, welke veelal in combinatie met auto's, treinen en zelfs vliegtuigen werken.

De postduif in dienst der televisie.

Een merkwaardige activiteit ontplooide een Japans blad, toen de keizer eens op reis was naar het Zuiden. Tijdens een oponthoud van de hoftrein maakte een persfotograaf enige snapshots met de Tusjejama op de achtergrond. Een postduif bracht de film-negatieven naar Tokio, waar zij draadloos naar Osaka werden doorgeseind. Toen de hoftrein aldaar arriveerde, werden op het perron reeds kranten verkocht met foto-opnamen, welke tijdens de reis waren genomen. Evenzo geschiedde het vorig jaar te New-York, waar bij aankomst van een Europese stomer aan de wal reeds bladen werden verkocht met foto's van het dek, welke enige uren te voren door postduiven naar de redactie waren vervoerd.

Automatische filmopnamen vanuit de lucht.

De techniek heeft het intussen nog veel eerder gebracht. Tegenwoordig kunnen n.l. de postduiven reeds als zelfstandige foto-correspondenten optreden. Men heeft hen bevorderd tot vliegende fotograven, waarmede reeds prachtige resultaten zijn bereikt. De primeur hiervan behoort toe aan het legerpostduivenstation te Berlijn—Spandau, welke de eerste proefnemingen nam. De duiven, die tot de edelste van hun ras behoren, worden uitgerust met een miniatuurfototoestel, dat slechts veertig gram weegt.

Deze kleine camera is voorzien van een uurwerkje, waardoor het mogelijk is automatisch op gezette tijden opnamen te maken van de streken, waarover de duif vliegt. Van te voren moeten natuurlijk nauwkeurige berekeningen worden gemaakt betreffende de vlieghoogte, afstanden en snelheid om een scherpe moment-opname te verkrijgen.

Alvorens men tot goede resultaten is gekomen, heeft men jarenlang allerlei proeven genomen, zowel met de miniatuur-camera's als met de duiven zelf.

De fotograaf-duiven hebben hiervoor een zeer speciale opleiding gehad en worden zorgvuldig behandeld. Door aanhoudende training heeft men thans bereikt, dat zowel het oriëntatievermogen als het vliegvermogen uiterst goed ontwikkeld zijn. Deze duiven vliegen op een hoogte van ongeveer honderd of honderdvijftig meter met een snelheid van zestig à honderd kilometer per uur.

Duiven, die — wat men noemt — geld kosten.

De tot fotograferen opgeleide duiven zijn begrijpelijkerwijze zeer kostbaar en voor een duif, die bewezen heeft als fotograaf-duif geschikt te zijn, wordt dikwijls ruim 10.000 gld. betaald. Ook daarom zijn deze duiven van zo grote waarde, omdat zij een bijzonder sterk nageslacht garanderen.

De fotograaf-duiven worden in zogenaamde luxe-kooien opgesloten en krijgen van alles het beste te eten en te drinken. Voordat zulk een duif een grote vlucht gaat ondernemen — achthonderd tot duizend kimoter soms — krijgt hij alleen te drinken, daar de praktijk heeft uitgewezen, dat het uithoudingsvermogen dan veel groter is.

Bij aankomst krijgt hij dan een heerlijk hapje eten als beloning, waarop hij dan als het ware aanvalt door de honger van het werken.

Ook het Nederlandse leger heeft een afzonderlijke dienst van postduiven. Nog onlangs werden nieuwe, ingenieus samengestelde postduivenkasten in gebruik genomen, welke de duiven beveiligen tegen mogelijk gasgevaar en waarin ten hoogste vier postduiven kunnen worden meegevoerd.

De parachute als lokaaltrein.

In Rusland zijn proeven genomen om te zien in hoeverre postduiven kunnen dienen als boodschappers uit vliegtuigen, welke zich ver buiten het gezichtseinder bevinden. Op een hoogte van 7200 meter liet men postduiven los, welke echter tot op ca. 4500 meter van het aardoppervlak als een baksteen naar beneden vielen, doch toen hun vleugels uitsloegen en hun plaats van bestemming bereikten. Er wordt thans overwogen, gesloten kooien met behulp van een parachute omlaag te zenden, welke kooien zich na een daling van ca. 2500 meter automatisch zouden openen, zodat de vogels kunnen uitvliegen.

Nog sneller dan de Mittropa-express.

Welke snelheid postduiven kunnen ontwikkelen, bleek eind Juli 1935 bij een proefneming, toen te Hoek van Holland een 400 tal Duitse postduiven werden losgelaten en een afstand van 650 km (Hoek van Holland—Berlijn) afleggen met een uursnelheid van 86½ km d.i. nog sneller dan de expressetrein op die route. Deze snelheid hangt echter ten nauwste samen met de weersgesteldheid. Bij een latere Duitse wedvlucht over een evenlang traject (Schneidemühl—Frankfurt am Main) zijn tengevolge van het slechte weer slechts 250 van de 1200 postduiven eerst na drie dagen geheel uitgeput op hun tillen teruggekeerd.

Vanwege de lange afstand is het onmogelijk, dat de duiven geheel op het gezicht afgaan, zoals vroeger vrij algemeen werd aangenomen. Volgens de nieuwste theorie zouden deze vogels gevoelig zijn voor magnetische- en electrische golven en reageren zij op het aardmagnetisme.

De aantrekkingskracht van het woondistrict.

In dit verband herinneren wij aan de prae-adviesrede, uitgebracht door G.J.A. G. Bol uit Nijmegen op het derde nationaal pluimveecongres, hetwelk in Januari 1925 te Den Haag werd gehouden, waarin spr. verklaarde, dat de veronderstelling, volgens welke de duif, vliegend op verre afstand, trillingen opvangt van [illegible] enige hypothese is, welke waarschijnlijk aandoet.

Die trillingen zouden eigen moeten zijn aan en uitgaan van de streek, waar de duif woont, n.l. de landstreek in grote cirkel om het hok gelegen. Nemen wij dat hok als middelpunt in een straal van 20 km., dan komen wij tot een vlak van 1250 km². Deze oppervlakte wordt dan gelijk door de duif gezien, door — en overvlogen en dus zal hij de geaardheid en bijzonderheden van die streek in zich opnemen. Het woondistrict oefent een aantrekkingskracht op de vogel uit door het uitzenden van bepaalde golven of trillingen, welke door hem op afstand worden herkend en waargenomen.

Daarop richt hij zich en vliegt op huis aan. Is de duif gearriveerd in zijn streek, in de cirkel van 20 km om zijn hok, dan is hij op bekend terrein en van daaruit brengen geheugen en gezicht hem wel naar de kleinere ruimte, waar hij tenslotte thuis hoort. Daardoor kan men o.a. verklaren, dat duiven in het Zuiden opgestegen, van het Noorden uit aankomen. Regen en nevel belemmeren de voortplanting van die nog onbekende golven en of vibraties. Dit geeft een uitleg aan het in de war raken door sneeuw en de tegenzin in het oversteken van uitgestrekte wateroppervlakten.

Mislukte concurrentie.

Ten slotte vermelden wij nog, dat de vereniging voor vogelteelt te Berlijn zeer eigenaardige proeven heeft genomen; zij wilde namelijk de postduiven vervangen door raven. De eerste pogingen hebben zeer goede uitslagen opgeleverd. De vrijgelaten afgerichte raven hebben de boodschappen, welke hun werden meegegeven, goed overgebracht en keerden dan weer naar huis terug. Gedurende de zomer werkte deze dienst uitstekend maar tegen de herfst kwamen de raven steeds onregelmatiger terug.

Men ging de oorzaken na en kwam spoedig tot de volgende ontdekking: de wilde raven overvielen hun tamme soortgenoten en probeerde hen van hun weg af te halen. Toen dit niet met hun krassende geluiden gelukte, joegen zij hun tamme kameraden met geweld in de bossen. Tengevolge van dit feit, moest men het plan, om de postduiven door raven te vervangen, opgeven.

Wij leven min of meer in een papieren wereld. Bijna alle kennis vloeit ons toe in drukinkt. Wij doen bijna al onze kennis op uit de dagbladen en wij regelen onze gevoelens naar ons lijfblad, de film die tegen ons geestelijk gezichtsbeeld schuift.

De invloed van het dagblad is niet te berekenen. De menselijke geest registreert alle indrukken die hij door de pers ontvangt en construeert zich daarnaar op de duur.

De indrukken van buiten af vormen als het ware de ademhaling voor onze geest.

SPORT-RUBRIEK

Officiële Mededelingen

van

„De Curaçaose Voetbalbond".

WEDSTRIJD UITSLAGEN.

Jong Holland (Jun.) — Scherp. (Jun.) 2—0.

(En hiermede is Jong Holland Jr. Kampioen geworden van de Juniores-Afd.)

Inschrijvngen: JONG CURAÇAO C. Dorthalina, E. Pietersz, C. de Lannoy.
ATLETICO D. Veeris.
SPARTA G. P. Meurs.
SCHERPENHEUVEL G. P. Meurs.

Afschrijvingen: ATLETICO S. A. Serafina, C. Vos, M. Fraay, J. C. Martinus, A. Faneyten, Th. Ferero.

SPARTA:

L. E. Tomas	) Allen
A. Virginia	) met
B. Damasco	) inachtneming
B. Roosje	)
E. Señor	) van ART. 18
O. Augustin	)
E. Trinidad	) van het H.R.

[illegible]

DE ALGEMENE VERGADERING ZAL INPLAATS VAN 3 APRIL OP 5 APRIL GEHOUDEN WORDEN.

WEDSTRIJD PROGRAMMA.

26 Maart 1939: B-klasse	D.C.C. — Atletico	*
26 Maart 1939: A-klasse	Volharding — Jong Holland (Vriendschappelijk)	

HET BESTUUR.

WERELD KAMPIOEN.

De Duitser Cristl Cranz wist te Zakopane beslag te leggen op de titel Wereldkampioen skiën.

DE PRESIDENT VAN FRANKRIJK.

President Lebrun die in Mei a.s. 7 jaar over Frankrijk heeft geregeerd. Men verwacht dat hij bij de a.s. verkiezingen weer opnieuw zal worden gekozen. Men ziet hier de president bij de Arc de Triomphe, terwijl hij een generaal omhelst.

Zegenrijk en weldadig is het werk der goede pers, maar ook het verderf door de slechts pers aangericht, is onberekenbaar groot.